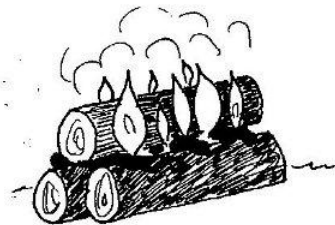
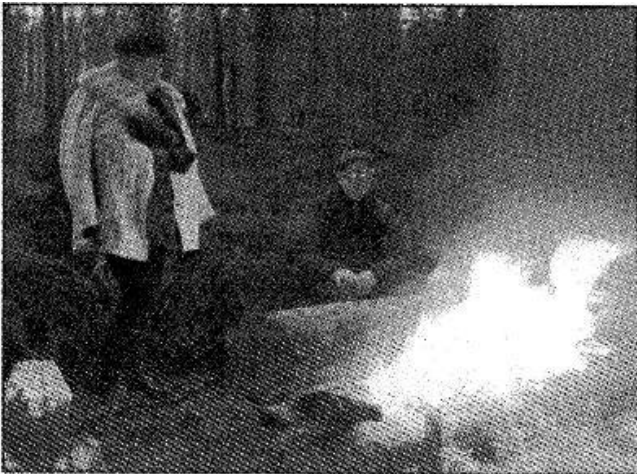

Nyingen brinner

Tänt var det här! Den första nyingen på många år i Mårdäng brinner. Foto: UfO

Det var en vårkväll i mars – veckan innan vintern beslöt sig för att börja om igen – som ett traktorburet gäng skogsluffare och en hund drog iväg uppåt Mårdängskogen. Ett visst uppseende väckte vi nog när vi åkte genom byarna. Och vad var nu meningen med resan? Jo, året innan hade vi bestämt oss för att göra en nying. En nying är en slags stockeld, som förr var mycket vanlig vid tillfälliga nattläger. Vi hade lämnat tre rejäla bitar kvar i skogen när vi tog reda på stormfällan. Nu borde de vara torra och lämpliga att eldas upp.

Finessen med en nying är att den brinner under en lång tid och sprider en jämn värme. Vår brann ca 7 timmar. Vi kokade kaffe, grillade korv och slumrade framför brasan. Man sov dock bara så länge som hunden Ruff lät bli att kliva omkring i ansiktet på en.

I gryningen bröt vi upp från vårt nattläger och strävade hemåt igen. Hem till den riktiga sängen.

/ UfO

[Hillebygden, Nr. 1, 1990]